

Şehit

Şehid Md. Monirul Islam

Doğum tarihi: 25 Ağustos, 1983
Şehadet tarihi: 19 Temmuz, 2024
Bölge: Dhaka Şehri
İlçe: ঢাকা

Kısa Biyografi

Meslek: Tüccar (İş insanı)

Şehadet Yeri: Mirpur 22 No'lu yol civarı, Dakka

Şehitlik Olayı ve Detayları

Hayatının son nefesine kadar haksızlığa hayır diyen

Şehidin Biyografisi

Md. Monirul Islam. Bu isim, ardında sönmeyen, sessiz bir direnişin sonsuz melodisini saklıyor. 25 Ağustos 1983'te doğan Monirul'un hayatı, akıntıya karşı verilen belirsiz bir savaş gibiydi. Babası Mojaher Uddin Sardar, annesi Begum Rabeya. Toprağın evladı, hiç siyasi bir nutukla kendini gizlemedi, hiçbir yürüyüşte pankartlarda öne çıkan bir yüz olmadı. Varlığı mütevazı, ancak sarsılmaz bir ruhun bilinciyle örülmüştü. Bu bilinç, toplumdaki adaletsizliklere karşı yanıyordu. Şehit Md. Monirul Islam.

Monirul, yöneticilerin diploması adına sesi yükseltmedi ama yüreğinin derinliklerinde sönmeyen bir ateş yaşardı. Adaletsizliğe karşı şiddetli bir protesto ateşi. 2006'da yurtdışında yaşam umuduyla İtalya'ya ayak bassa da, 2011'de yaşadığı bir kaza sonrası ülkesine döndü. Eşi en büyük koruyucusuydu, yurtdışına dönmesine izin vermedi. Ailesi kiralık küçük bir odada, maddi sıkıntılarla geçti günler; ama Monirul'un ruhu okyanus gibi genişti. Hayaller ve umutlarla doluydu. Mücadele alanında Monirul dikkatli, aktif ve sarsılmazdı. O biliyordu ki, şehit olmak için siyasi bir kimlik şart değil, gereken tek şey vicdan, adaletsizliğe karşı durmayı öğreten vicdan. İşte o vicdan, onu halkın yorulmaz koruyucusu, onların acılarının sessiz sesi yaptı. Aynı vicdan onu, hayat yolunda karanlık yayan bilinmeyen kurşunların önünde durdurdu.

Bugün Monirul'un adı sadece bir kimlik değil, "Biz nerede duruyoruz?" diye soran ayrılmaz bir soru oldu. O bir sembol. Adaletsizliğe karşı büyük bir protesto kararı. Onun şehitliği, Temmuz Devrimi ruhuna dokunan dokunaklı bir nefes gibi, hiç susmadı, hiç sessiz kalmadı. Her adımda o acı melodisi çalıyor, her melodi bir hayatı değiştirdi, halkın umut ve mücadele hikayesinde birleşti.

Md. Monirul Islam sadece bir şehit değil, bizlerin arasında sessizce tarihin sayfalarını çeviren bir savaşçı. Kurşunlar bedeni parçaladı ama ruhundaki ateş asla sönmedi. O ateş bugün kalbimizde yanıyor, her birimizin göğsünden "Adaletsizliğe karşı dur, sessiz de olsa itiraz et" diye akıyor.

Temmuz Devrimi'nin unutulmaz günlerinden yükselen Monirul'un fedakarlığı bizler için bir meşale, bir ışık taşıyıcısı. Bize hatırlatıyor ki, hak ve adalet yolundaki yolculuk asla kolay değildir, ama vazgeçilmezdir. Onun adı sadece bir hayatın sonu değil, yeni bir başlangıç, yeni bir mücadele, yeni bir karardır.

Monirul'un sözleri kulağımıza fısıldıyor: "Korkusuzca dur, sessiz bile olsa söyle, çünkü ancak böyle yeni bir sabah doğar." Şehit Monirul'un ruhunun bu yanan şarkısına bugün hepimizin katılması gerekir ki, onun ölümünün derin anlamı topraktan evlere, kalpten kalplere yayılsın. İşte böyle Temmuz Devrimi'nin heyecanı sonsuza dek yaşayacak.

Mücadele Arka Planı ve Katılımı - Şehit Monirul'un Son Mücadelesi

2024 Temmuz ayında, Dhaka şehrinin havasında sadece toz ve duman değil, direnişin sıcaklığı, aşağılanmış insanların ortak çılgılığı vardı. Bu ayda her pencerenin ardında korku saklıydı ama içinde yeni bir umut ışığı doğuyordu. Kota reform hareketi artık sadece kampüsle sınırlı kalmamış; sokak başlarında, mahalle çay evlerinde, gecekondulu kulübelerinde ve orta sınıf oturma odalarında yayılmıştı. Ve o hareketin ruhu olanlar, pankartlarda adı yazmayanlar, Md. Monirul Islam gibi insanlar vardı.

O, bir öğrenci lideri değildi, pankartların devrim yüzü değildi. Ama uyanık bir vicdandı. 18 Temmuz 2024'te, başkent genelinde silah sesleri yükselirken o meydandaydı. Varlığı sessizdi ama olağanüstü bir cesaret ifadesiydi. Bir grup öğrenci, "Yazıcı lazım, pankart basacağız" dedi. Monirul sessizce yazıcıyı getirdi. Bazıları bunu önemsiz bulurdu, ama bu hareketin kan dolaşımı için gerekliydi.

Oğlunun dediği gibi, "Babam derdi ki, ben lider olmayabilirim ama insan olduğum için bu mücadele benim de." Monirul biliyordu ki, adalet için sokaklara çıkmak sadece mikrofonla bağışlamak değildir; bazen arka planda durup cesaret vermek, bazen birinin pankartını yıkmak, bazen sadece "Yalnız değilsiniz" demektir.

O öğleden sonra ev işlerini bitirmişti ama eve gitmedi. Çünkü Mirpur'da silah sesleri duydu, hareketi bastırmaya çalışıyorlardı. "Gidelim, görelim hareket nereye gidiyor," dedi. İçindeki bir güç onu durdurmadı. Bu kadar sorumluluk ve arzu neden? Anlamak için o ateşli Temmuz'a bakmalıyız; binlerce tanıdık ve tanımadık insan hakkı için ayağa kalktı. Monirul onların içindeydi; söze dökmese de yüreğinde direnişin mantrasını taşıyordu.

O, korkmayan, sadece yorgun olan halkın temsilcisiydi. Gösterdi ki, biz hâlâ sessiz ve korkudan susmuyoruz. Onun ayakta durması huzurlu, kararlı bir "Buradayım" deme şekliydi. Kurşunlar onu durdurdu ama mesajını durduramadı; o mesaj hâlâ her uyanık vicdanda dalga dalga yayılıyor.

Bu cesaretin resmi, bu sessiz varoluş tarihi bize öğretir ki, direniş sadece bağışlamakla değil, bir masum insanın sakin ve kararlı duruşuyla da yazılır. Şehit Monirul o kararlılığın adı, o vicdanın yansımasıdır. Onun sessiz ayak izleri hâlâ sokaklarda yankılanıyor, yıkımın göğsünü delercesine "Temmuz yaşıyor, ben de varım" diye haykırıyor.

Şehit Olma Trajedisi: Kanla Yazılan Sessiz Bir Devrimin Son Bölümü

Ölüm her zaman aniden gelmez. Bazen bir milletin sessizliğinin arasından, polisin bot seslerinden ve devletin arsız terörünün gölgesinde yavaşça yaklaşır. Şehit Md. Monirul Islam'ın ölümü böyle bir ateşle yazılan ayrılıktı; her silah sesi demokrasi dışılığın ilanı, her kan damlası söylenmemiş bir yemin imzasıydı.

19 Temmuz 2024, saat akşam 5. Dhaka'nın Mirpur'u bir savaş alanına dönüşmüştü ama hiçbir savaş ilan edilmemişti. 22 numaralı yol civarında aniden silah sesleri yayıldı. Önce bir kere, sonra birbiri ardına. Polis zaten görev başındaydı. Akşamın ilerleyen saatlerinde BGB araçları geldi ve karışık, yönsüz ateş başladı. Kim ateş etti? Polis mi? BGB mi? Yoksa polisin gölgesinde suç işleyen iktidar yanlısı maskeli teröristler mi? Sorular hâlâ bulanık ama kesin olan bir şey var: O gün masum bir insan kayboldu, devlet terörünün kurbanı oldu.

Monirul'un oğlu diyor ki, "Arkadaşlarım BGB aracını gördüklerini söylediler ama polisin orada olduğu kesin." Birçok görgü tanığı ise, aslında AKP yanlısı teröristlerin polis örtüsü altında ateş ettiğini düşünüyor. Öğleden sonra üçten sonra motosikletler geldi, 10 ila 13 numaralı bölgede kargaşa yarattı ve sonra ateş açıldı. O ateş Monirul'u vurdu.

Sessizce duran, silahsız, sadece vicdanının çağrısıyla hareket eden bir insan.

Acil olarak Alok Hastanesine kaldırıldı. Ancak akşam ezanı yükselmeden hastanede Monirul'un artık olmadığı ilan edildi. Sessiz, derin, karanlık bir ölüm. O geceki sessizlik hala sona ermedi. Gecenin rüzgarında hâlâ Monirul'un gölgesi gibi bir şeyler esiyor. Kurşun yemişti ama başını eğmedi.

Monirul'un ölümü sadece bir canın sönmesi değil, bir idealin, eşitlik hayalinin feda edilmesi idi. Üzerinde hiçbir siyasi kimlik örtüsü yoktu, hiç bir mitingde mikrofonla bağışmadı. Ama kanı bize anlatıyor ki, o

devrimin sessiz sesiydi. Yalnız duruşuyla, kendi yerinden adaletsizliğe boyun eğmeyen bir sıradan insandı. Bu ölüm bize hatırlatıyor ki, devlet masum vatandaşına ateş ediyorsa, kendi çöküşünün müziğini çalıyor demektir. Şehit Md. Monirul İslam'ın adı artık sadece bir kimlik değil; bir soru, bir nefret, bir bilinçtir. Kanı şimdi sokakların toprağında dolaşıyor, "Unutmayacağız, affetmeyeceğiz" diye haykırıyor.

Bu ölüm bizi yalnız bırakmıyor, aksine uyandırıyor. Monirul bize öğretti ki, devrim hep gürültüyle olmaz; çoğu zaman sessiz bir ölümle, cesaretin tarihini yazarak olur.

Aile ve Acı Dolu Hikaye: Yalnızlığın Gölgesinde Yazılan Bitmemiş Bir Hayat Tablosu

Şehit Monirul İslam'ın ölümü sadece bir kurşun değil, bir ailenin her damarında yayılan uzun bir iç çekiş hikayesi gibi. Bir ev artık ev değil, sanki sessiz bir meydan, her duvarı, her penceresi şehidin anısının ağırlığıyla eğilmiş. Onun eşi, bugün bile akşam olmadan gözlerinde gölgelerle, 2012'den beri ruhsal hastalık çekiyor. Doktorlar diyor ki, "Beyin damarları kurumuş." Bu cümle küçük ama içinde bir kadının her günkü kendine zarar verme, yitirilmiş bilinç ve acı vadisini saklıyor.

O yemek yapmaya, çocuklarına bakmaya çalışıyor ama bu bir askerin savaşı gibi, bedeni yorgun, zihni bitkin; yine de pes etmiyor. Yanında bir teyze var, ailesini koruyan gölgesiyle. Ama bu şefkat çizgisinde de büyük bir boşluk var. O boşluk hiçbir sözle, teselliyle dolmaz.

Monirul'un oğlu hala ağlıyor ama o gözyaşlarıyla değil, sözlerin içinde birikiyor, aniden kesiliyor, boğazındaki boğulmuş hıçkırıktaki duruyor. Diyor ki, "Babam kriket oynardı, evlenirken bile kayınpeder evinde oynamaya başlamış." Bu basit anıların içinde dayanılmaz bir ayrılık saklı. O adam bir zamanlar sahada top peşinde koşardı, şimdi devletin kurşunlarıyla vurulmuş sessizlikte yatıyor. Bu anılar onun için mutluluk değil, diken gibi. Her gün kalbine batıyor.

Akrabalar diyor ki, "Monirul abi çok şefkatliydi, herkesi sorardı." O, kapısı herkese açık bir insandı, gülümsemesi yorgunluğu eritir. Onun evi şimdi yalnız, sessiz, ama her tuğlada onun gülüşünün yankısı var, her eşikte yazılı "İnsanlık hâlâ burada yaşıyordu."

Onun ölümü sadece bu ailenin kaybı değil. Bugün hepimizin yüreğinde bir çatlak var. Monirul, ülkenin sessiz, mütevazı ama adalet için sarsılmaz omurgası olan sıradan insandı. Böyle bir insanı kaybetmek, bir parlak sesin sönmesi, bir ışığın sönmesi demektir.

Artık o ses yok. Eşi sessiz, oğlu yetim, evin havası ağır. Ama bu kan sadece toprağı kırmızıya boyamadı, Sesimize ateş kattı. Monirul'un ölümü gözlerimizi açtı. Anladık ki, adaletsizlik sessizce geldiğinde, gölge olarak protesto etmeli, kurşunların önünde durmalıyız.

Bu aile şimdi acının simgesi. Her gün yeni bir yas doğuruyor. Ama Monirul'un kanı hâlâ diyor ki- Ben varım, olacağım; siz direndiğiniz sürece ölümüm sizin vicdanınızda yaşayacak.

Öneri ve Miras Yükümlülüğü: Şehitlerin İsimleriyle Devletin Yeniden Doğuşu

Monirul İslam'ın ölümü sıradan bir siyasi şiddet olayı değildir. Bu, bir milletin ruhundan kopan yırtık bir mektuptur; her kelimesinde devletin sessizliği, ortak başarısızlığımız dökülür. O sadece sokakta kurşunla ölmedi. O, uyuşmuş vicdanlarımızı uyandırdı. Bugün ailesinin gözlerinde yalnızca gözyaşı değil, aynı zamanda direniş talebi yanıyor. Bu aile artık sadece kişisel yas yükünü taşımıyor. Devlete şu soruyu soran bir miras taşıyor: "Bir insan adaletin yanında durduğu için hayatını kaybederken siz neredeydiniz?"

Birincisi, eşi 2012'den beri ruhsal hastalıklarla mücadele ediyor. Bu aile hiçbir zaman dilenmedi, bugün de istemiyor. Onlar sorumluluk ve adalet istiyor. Eşinin tedavisi ve günlük yaşamı için hükümetin kalıcı ve onurlu mali destek sağlaması gerekir. Bu merhamet değil, millet adına bir borcun ödenmesidir.

İkincisi, Monirul'un çocukları karanlıkta kaybolmasın. Onlar için tam burs verilsin; sadece okumasınlar, aynı zamanda nasıl insanlık için yaşanır, nasıl savaşılar, nasıl dürüst olunur öğrenebilsinler, tıpkı babaları gibi. Bu çocuklar babaları gibi cesur, insancıl ve haksızlığa karşı tek başına duracak güçle büyüsün. Şehit çocuklarının yetiştirilmesini millet kendisi yapmazsa, kim yapacak?

Şimdi bizim zamanımız, yaşama yükümlülüğümüz. Şehitlerin ölümüyle gelen mesaj sadece mum yakmakla

anılamaz. Onun tamamlanmamış mücadelesi bizim elimizde bitmeli. Her şehit adına devleti yeniden inşa etmek zorundayız; böylece başka Moniruller sadece vicdanları için kan dökmek zorunda kalmassın. Onun kanı sadece mezar toprağında değil, kalplerimizde de dondu. Eğer bunu unutursak, biz sonraki cinayetlerin tanıkları oluruz. O halde uyan, talep et ve bir Bangladeş inşa et; orada bir Monirul kaybolursa bile hayalleri her sokakta, her çocuk gülüşünde yaşasın.

Şehidin Kısa Bilgileri

Adı: Md. Monirul İslam

Doğum Tarihi: 25 Ağustos 1983

Yaşı: 41

Meslek: İş insanı

Baba: Mojaher Uddin Sardar

Anne: Begum Rabeya

Güncel ve Kalıcı Adres: Avenue 1/5, Road-13B, Senpara, Mirpur-2, Dhaka

Şehit Olma Tarihi: 19 Temmuz 2024

Ölüm Saati: Akşam 8:50

Olay Yeri: Mirpur 22 No'lu Yol çevresi

Ölüm Yeri: Mirpur 22 No'lu Yol çevresi

Ölüm Sebebi: Kurşun yarasıyla, harekete katılırken

Ölüm Nedeni: Kafaya ciddi darbe alan kurşun yarası

Defin: Aile kontrolünde gerçekleştirilmiştir

Kuran-ı Kerim Ayeti

Allah'ın kendilerine verdiği nimetlerle sevinirler. (Âl-i İmrân 3:170)

Hadis-i Şerif

Şehit, cennette yetmiş akrabasına şefaate edebilir. (Sunan Abu Dawud 2520)

Dua sayısı: 0

Şehit Anı Fotoğraf Galerisi

